

01.12.2023

POL-2023-138845

Sisäministeriö

Sisäministeriön lausuntopyyntö VN/2135/2023

Sisä-Suomen poliisilaitoksen lausunto

1 Lausuntopyyntö

Sisäministeriö asetti 27.1.2023 työryhmän arvioimaan yksityisistä turvallisuuspalveluista annetussa laissa tarkoitetun vartioimisliike- ja järjestyksenvalvojatoiminnan koulutusta, ohjausta ja valvontaa sekä tekemään tarvittavat ehdotukset niiden kehittämiseksi. Loppuraportissa työryhmä esittää useita suosituksia koskien alan koulutusta, ohjausta ja valvontaa, alalle soveltuvuutta sekä yhdenvertaisuuden kehittämistä.

Työryhmän jäseniä, sidosryhmiä sekä Poliisiammattikorkeakoulua ja poliisilaitoksia on pyydetty antamaan raportista lausuntonsa sisäministeriön kirjiaan oman tehtäväkenttensä osalta viimeistään 1.12.2023 mennessä.

Sisä-Suomen poliisilaitos esittää lausuntonaan alla olevat näkemykset, jotka on jaoteltu aihekokonaisuuksittain seuraavien otsikoiden alle.

2 Yksityisen turvallisuusalan koulutus

2.1 Osaamisvaatimukset

Raportissa todetun mukaisesti turvallisuusala on tehtäviltään varsin pluralisoitunutta. Erot tehtävissä ja toimintaympäristöissä johtavat myös eroihin esimerkiksi perusoikeuksiin kohdistuvan puuttumistarpeen, voimakeinojen käyttötilanteiden tai väkivallan kohtaamisriskin todennäköisyydessä. Vaikka tapahtumia, joihin asetetaan järjestyksenvalvoja, ei voida tyhjentävästi ennakoon kategorisoida siten, että esimerkiksi pienimuotoinen tapahtuma olisi aina arvioitavissa edellä mainituilta riskeiltään pienemmäksi, on lähtökohtaisesti tapahtuman tai muun toiminnan luonteen, toimintaympäristön ja osallistujakunnan perusteella tehtävissä myös ennakoon jonkinasteiseen todennäköisyyteen perustuva arvio edellä mainittujen riskien todennäköisyydestä. Tämä on jo nykyiselläänkin yksi keskeisimmistä osa-alueista tapahtumajärjestämisen turvallisuussuunnittelussa.

Kaikkienensa järjestyksenvalvojakoulutuksen pidentämistä ja koulutuksen osaamistavoitteiden laajentamista koskeva esitys on kannatettava. Koulutuksella tulisi pystyä varmistamaan se, että koulutuksella tosiasiallisesti saavutetaan se riittävä osaaminen ja toimintakyky, jota tehtävässä vaaditaan. Tehtävissä kehittyminen tapahtuu luonnollisesti myös työkokemuksen kart-

tuessa, mutta peruslähtökohdat tehtävien laadukkaaseen suorittamiseen tulisi pystyä tarjoamaan jo annettavan koulutuksen puitteissa. Sama koskee myös niin vartijan kuin järjestyksenvalvojan voimakeinojen käyttöä koskevaa opetusta.

Edellä mainitun yleisen koulutuksen pidentämisen lisäksi tulisi ottaa harkittavaksi tasojärjestelmän luominen järjestyksenvalvojaksi hyväksymiseen. Järjestyksenvalvojan peruskoulutuksen suorittaminen pätevöittäisi henkilön toimimaan tietyissä perustasoisissa, perusoikeuksiin kohdistuvan puuttumistarpeen tai voimakeinojen käytön osalta pienemmän riskin omaavissa tehtävissä. Tällaisia voisivat olla esimerkiksi erilaiset päiväaikaan järjestettävät perhetapahtumat, markkinat ja kesäteatteriesitykset, joissa keskimääräinen puuttumistarve ihmisten perusoikeuksiin tai tarve käyttää esimerkiksi voimakeinoja ovat käytännössä varsin pieniä ja järjestyksenvalvojan rooli on usein enemmänkin ohjaava.

Täydentävän jatkokoulutuksen suorittaminen toisi puolestaan henkilölle pätevyyden toimia tehtävissä, joissa riski perusoikeuksiin puuttumisen ja voimakeinojen käyttämisen tarpeeseen tai väkivallan kohteeksi joutumiseen olisi todennäköisempi. Tällaisia olisivat esimerkiksi anniskeluravintoloiden järjestyksenvalvontatehtävät, poliisin avuksi asetettavan järjestyksenvalvojan tehtävät sekä järjestyksenvalvontatehtävät suurissa tai muutoin esimerkiksi odotettavaan yleisökäyttäytymiseen liittyviä riskejä sisältävissä yleisötilaisuuksissa, kuten esimerkiksi festivaaleilla tai tietyissä jalkapallo-otteluissa. Täydentävän jatkokoulutuksen lisääminen järjestyksenvalvojen koulutustarjontaan edesauttaisi niin järjestyksenvalvojan asettavan tahon kuin myös viranomaisten mahdollisuutta paremmin arvioida sitä, miten järjestyksenvalvoja täyttää tehtävän kulloinkin edellyttämät vaatimukset osaamisesta ja toimintakyvystä. Nykyisellä yksitasoisella koulutusjärjestelmällä, ottaen huomioon koulutuksen suhteellisen lyhyen keston, tästä ei ole juurikaan mahdollista varmistua. Sillä, että järjestyksenvalvonnan resurssi on asianmukainen ja oikeasuhtainen toiminnan laatuun ja riskeihin suhteutettuna, on keskeinen merkitys toiminnalla tavoiteltavan kokonaisturvallisuuden kannalta. Vaikkakin tähän tarpeeseen voidaan nykyäänkin tietyiltä osin vastata esimerkiksi voimankäytön lisäkoulutuksella, olisi koulutuksen laatua ja sisältöä hyvä arvioida kokonaisvaltaisemmin ja pyrkiä siihen, että erilaisten koulutustasojen suorittaminen antaisi selkeämmän kuvan järjestyksenvalvojan odotetusta osaamisesta.

Jotta edellä mainittu tasokoulutusjärjestelmä vastaisi tavoitettaan ja olisi myös valvottavissa, tulisi se myös tuoda selkeästi näkyväksi muun muassa henkilön järjestyksenvalvojaksi hyväksymiseen. Tämä mahdollistaisi myös sen valvomisen, toimiiko henkilö koulutustaan vastaavassa tehtävässä. Tällaisin merkinnöin voitaisiin varmistua myös poliisin yleisötilaisuusasian käsittelyssä, että järjestäjän on suunnitellut niin sanotusti oikeantasosta järjestyksenvalvontaa tapahtumaansa ja sen eri osiin. Tältä osin tasokoulutusjärjestelmän voitaisiin katsoa lähtökohtaisesti parantavan tapahtumien turvallisuuden kokonaissuunnittelua ja -hallintaa sekä myös siihen liittyvää viranomaisohjausta.

Muihin aloihin verrattuna on myös työntekijän näkökulmasta luontevaa, että lisäkoulutuksen kautta olisi mahdollista edetä haastavampiin työtehtäviin, eikä tämä järjestelmä siten muodostaisi poikkeusta.

Esitys siitä, että pidemmällä tähtäimellä turvallisuusalan koulutusta antavien oppilaitosten palveluksessa olevien turvallisuusalan opettajien kelpoisuusvaatimuksia olisi tarkasteltava, on myös kannatettava. Ottaen huomioon koulutuksen kautta syntyvän ammatin sisältämät toimivaltuudet muun muassa ihmisten perusoikeuksiin puuttumiseen, on toiminnan laadun säilymisen kannalta erityisen tärkeää, että annettava koulutus on kaikkialla yhdenmukaista ja laadultaan riittävän korkeatasoista kaikilla koulutukseen sisältyvillä osa-alueilla.

2.2 Tilapäiset järjestyksenvalvojat

Tilapäisten järjestyksenvalvojen asettamismahdollisuuden poistaminen aiheuttaisi epäilyksettä haasteita erityisesti pienten, sekä lisäksi kaikkein suurimpien yleisötilaisuuksien järjestäjille. Tällä hetkellä järjestyksenvalvojen riittävyys ja saatavuus on ongelma ja useiden satojen järjestyksenvalvojakortillisten järjestyksenvalvojen saaminen yhteen tapahtumaan, varsinkin kesäaikaan, on ainakin järjestäjätahojen puolelta esiin tuotu ongelma. Lisäksi, jos myös järjestyksenvalvojan peruskoulutusta edelleen pidennetään ja laajennetaan, voi se edelleen johtaa niin sanottujen kortillisten järjestyksenvalvojen vähenemiseen ja järjestyksenvalvojen saatavuusongelmien lisääntymiseen.

Samanaikaisesti on kuitenkin huomioitava se, millaisia ihmisten perusoikeuksiin puuttumisen mahdollistavia toimivaltuuksia järjestyksenvalvojan tehtävä sisältää, samoin kuin järjestyksenvalvojen osaamisen ja toimintakyvyn merkitys tapahtumien kokonaisturvallisuuden kannalta. Järjestyksenvalvojana toimivalta edellytetään niin lainsäädännön, tehtävän toimivaltuuksien kuin tehtävässä asianmukaisten toimintamallienkin tuntemusta, eikä näiden hallinnasta voida varmistua ilman koulutusvaatimusta. Tilapäinen järjestyksenvalvoja on lisäksi kansalaisen näkökulmasta rinnastettavissa järjestyksenvalvojan koulutuksen omaavaan järjestyksenvalvojaan, koska toiminnassa käytettävät järjestyksenvalvojan tunnukset ovat molemmilla samat. Näin ollen kansalaisten osalta tilapäisen järjestyksenvalvojan osaamiseen, toimivaltuuksiin ja toimintaan kohdistuvat lähtökohtaisesti samat oletamat kuin järjestyksenvalvojan koulutuksen suorittaneeseenkin järjestyksenvalvojaan, vaikka tilanne on jo lainsäädännöllisesti sekä usein myös muun osaamisen näkökulmasta merkittävästi erilainen.

Tässä yhteydessä olisi lisäksi syytä pohtia, millaista lisäarvoa tilapäisten järjestyksenvalvojen asettaminen tuo tapahtumaturvallisuuteen. Tapahtumaturvallisuus syntyy olennaisilta osin myös muiden toimihenkilöiden, kuin järjestyksenvalvojen kautta. Suurin osa turvallisuutta edesauttavista, tukevista ja synnyttävistä toimista ei edellytä järjestyksenvalvojan toimivaltuuksia. Siten henkilöt, joilla ei ole järjestyksenvalvojan koulutusta, voisivat toimia näissä tehtävissä ja järjestyksenvalvojan toimivaltuuksien käyttö rajattaisiin henkilöille, jotka ovat saaneet niiden hallintaan ja käyttöön myös asianmukaisen ja riittävän koulutuksen.

Muutos edistäisi omalta osaltaan myös tapahtumanjärjestäjien yhdenmukaista kohtelua ja selkeyttäisi viranomaistoimintaa. Nykyisellään poliisilaitokset harkitsevat itsenäisesti tapahtumakohtaisesti, millainen määrä tilapäisiä järjestyksenvalvoja tilaisuuteen voidaan, tai voidaanko ylipäänsä, asettaa.

Laki, lain esityöt ja Poliisihallituksen ohje raamittavat toki harkintaa, mutta mahdollistavat edelleen kohtuullisen laajan harkintavallan käytön. Järjestäjälle ratkaisulla siitä, voiko hän asettaa tilapäisiä järjestyksenvalvoja tai missä määrin, on usein suuria sekä taloudellisia että toiminnallisia vaikutuksia.

2.3 Voimankäyttövälineiden lakisääteisen kertauskoulutusvaatimuksen laajentaminen

Nykyisellään voimanäyttövälineiden lakisääteinen kertauskoulutusvaatimus käsittää vain turvallisuusalan elinkeinoluvan haltijan palveluksessa olevat järjestyksenvalvojat, jotka kantavat työssään voimankäyttövälineitä. Esitys siitä, että kertauskoulutusvaatimukseen piiriin tulisi lisätä myös muut kuin elinkeinoluvan haltijan palveluksessa olevat järjestyksenvalvojat, jotka kantavat työssään voimankäyttövälineitä, on kannatettava. Järjestyksenvalvojan tehtävissä, joissa riskin väkivallan kohtaamiseen tai voimakeinojen ja sitä myötä mahdollisesti myös voimankäyttövälineiden käyttämisen tarpeeseen voidaan katsoa olevan todennäköinen, työskentelee myös muita, kuin turvallisuusalan elinkeinoluvan palveluksessa olevia järjestyksenvalvoja. Tällaisia ovat esimerkiksi anniskeluravintoloissa ravintolan palveluksessa olevat järjestyksenvalvojat, samoin kuin osa suurissa yleisötapahtumissa toimivista järjestyksenvalvojista. Järjestyksenvalvojalla tulee aina olla riittävä taito ja kyky kantamiensa voimankäyttövälineiden oikeaan, lainmukaiseen ja turvalliseen käyttöön sekä ylipäänsä niiden käytön perusteiden harkitsemiseen. Täten sillä, kenen palveluksessa järjestyksenvalvoja työskentelee, ei tulisi olla merkitystä arvioitaessa tarvetta ja vaatimusta voimankäyttövälineiden kertauskoulutukselle.

Koulutusvaatimuksen laajentaminen sisältää kuitenkin sen tehokkaaseen valvontaan liittyvän pohdintatarpeen. Elinkeinoluvan haltijan palveluksessa olevien järjestyksenvalvojen kertauskoulutuksen suorittamista valvovat työnantajan lisäksi poliisilaitokset suorittamiensa elinkeinonharjoittajien toimipaikkatarkastusten yhteydessä. Vaatii pohdintaa, miten esimerkiksi ravintoloiden palveluksessa tai yksittäisissä tapahtumissa toimivien voimankäyttövälineitä kantavien järjestyksenvalvojen kertauskoulutusveloitteen suorittamista valvottaisiin riittävän tehokkaasti.

3 Yksityisen turvallisuusalan ohjaus ja valvonta

3.1 Työnantajan mahdollisuudet työntekijän taustojen selvittämiseen

Yksityisen turvallisuusalan luvan haltijoiden luvan hallussapitoedellytysten seuranta ja tarvittaessa hyväksyntään kohdistustuvat toimenpiteet ovat laadukkaasti yksityisen turvallisuusalan toiminnan säilyttämisen keskeisiä kulkuvälineitä. On tarpeen varmistua, etteivät alalla toimi henkilöt, jotka eivät täytä laissa asetettuja edellytyksiä. Tähän on tarpeen puuttua viranomaisvalvonnalla, mutta samalla on tarpeen varmistaa myös turvallisuusalan luvan haltijoiden työnantajille riittävät mahdollisuudet varmistua työntekijän nuhteettomuudesta ja siitä, että tehtävässä toimivan henkilön lupa on edelleen voimassa. Yksittäistapauksissa muun muassa elinkeinonharjoittajien toimipaikkatarkastusten yhteydessä on saattanut tulla esiin, että henkilön lupa on peruutettu, mutta tieto siitä ei ole saavuttanut työnantajaa viranomaisen taholta eikä myöskään työntekijä ole tästä itse kertonut. Henkilö on siten edelleen

jatkanut hyväksyntää edellyttävässä työtehtävässä, vaikkei hänellä ole enää ollut voimassa olevaa hyväksyntää.

Laissa yksityisistä turvallisuuspalveluista säädetään poliisin velvollisuudesta ilmoittaa hyväksymisen peruuttamisesta sille turvallisuusalan elinkeinoluvan haltijalle, jonka palveluksessa henkilö toimii. Työryhmän raportissa todetusti näissä ilmoituksissa saattaa olla viivettä ja pahimmassa tapauksessa tieto ei välity lainkaan. Poliisilaitokset ovat työnantajatietojen osalta ainoastaan luvanhaltijoiden peruutusharkinnan yhteydessä antamien tietojen varassa, ja vain harvoissa tapauksissa he ilmoittavat tämän tiedon poliisille. Tästä syystä tieto työnantajalle jää edellä mainituin tavoin välittymättä. On tarpeen pohtia, miten polisin mahdollisuuksia työnantajatiedon selvittämiseksi ja siten myös ilmoitusvelvollisuuden täyttämiseksi voitaisiin parantaa.

Samanaikaisesti olisi hyvä harkita vastaavasti mahdollisuuksia ja mahdollisia toimintamalleja siihen, miten työnantaja voisi luotettavasti varmistua palveluksessaan olevan henkilön hyväksymisen voimassaolosta palvelussuhteen aikana. Yhtenä vaihtoehtona voisi olla esimerkiksi turvallisuusalan elinkeinoluvan haltijoille annettava kyselyoikeus hyväksyntöjen voimassaolotietoihin työntekijöidensä osalta.

3.2 Poliisilaitosten valvontakäytännöt

Poliisilaitokset vastaavat turvallisuusalan toimijoiden valvonnasta alueellaan. Valvonnan määrässä, kohdistumisessa ja osittain myös mahdollisesti laadussa voi olla valtakunnallisesti vaihtelua johtuen muun muassa poliisilaitoksen tehtäviin käytettävissä olevista resursseista ja osaamisesta. Laadukkaan, tehokkaan ja kattavan sekä yhdenmukaisen valvonnan mahdollistamiseksi poliisilaitosten tulisi pystyä varaamaan tähän tehtävään riittävä henkilöresurssi sekä varmistamaan myös henkilöiden riittävä osaaminen.

Niin sanotun jalkautuneen valvonnan lisäksi keskeinen osa valvontatyöstä tehdään erilaisia luvanhaltijoiden rekisterimerkintöjä seuraten. Tätä ristinajotoimintaa, jossa muun muassa vuorokausiraporteista esiin tulevien rikoksista epäiltyjen lupatilanne tarkastetaan manuaalisesti virkailijoiden toimesta, tulisi kyetä automatisoimaan järjestelmätoiminnoin. Se mahdollistaisi entistä tehokkaamman tiedonsaannin ja sitä myötä luvanhaltijoiden tehokkaamman seurannan.

Lisäksi tulisi edelleen pyrkiä lisäämään poliisilaitosten sisäistä ja myös poliisilaitosrajat ylittävää tiedonvaihtoa luvanhaltijoihin liittyen. Rikoksesta epäiltyjen tai poliisin kiinniottamien henkilöiden lupatietojen tarkastamiseen tulisi luoda yhtenäinen toimintamalli esimerkiksi esitutkinnan yhteydessä ja poliisivankilalla. Lisäksi myös muut seikat, kuin mahdollinen rikoksiin syyllistyminen, tulisi edelleen aktiivisesti huomioida ja tiedostaa luvan hallussapitoedellytysten täyttymiseen mahdollisesti vaikuttavana seikkana. Siten tiedonvaihtoa tulisi edelleen kehittää esimerkiksi sellaisia poliisin kenttätoiminnan yhteydessä tapaamia henkilöitä koskien, joiden luvan hallussapitoedellytyksiä olisi syytä tarkastella.

Muun muassa resurssikysymykset edellyttävät usein poliisin valvontakohteiden priorisointia. Valvontaa tulisi pystyä kohdentamaan niin luvanhaltijoiden taustoihin, käytännön toimintaan kuin koulutukseenkin, jotta valvonnalla tavoitettaisiin riittävä kokonaisvaltaisuus ja -vaikutus yksityiseen turvallisuusalaan.

3.3 Hyväksymisen sitominen työssä tai palveluksessa olemiseen

Työryhmän raportissa esitetään, että vartijaksi ja järjestyksenvalvojaksi hyväksymiseen liitettäisiin vaatimus tulevasta palvelussuhteesta johonkin tahtoon. Uudistuksen esitetään käytännössä vähentävän valvottavien määrää ja helpottavan näin poliisin suorittamaa valvontaa. Lisäksi uudistuksen esitetään helpottavan myös hyväksymisen peruuttamista koskevan poliisin ilmoitusvelvollisuuden täyttämistä työnantajalle. Raportissa kuitenkin todetaan, ettei tarkoituksena ole, että työnantajasta tehtäisiin merkintä hakijan lupakorttiin tai että luvanhaltija ei voisi vaihtaa työnantajaa kesken hyväksymisen voimassaolon.

Yksityisellä turvallisuusalalla toimii lähinnä järjestyksenvalvojatehtävissä jonkin verran henkilöitä, jotka työskentelevät mahdollisesti ainakin ajoittain useamman työnantajan palveluksessa. Myöskään työnantajan vaihtaminen ei ole epätavallista. Lisäksi on olemassa järjestyksenvalvojaksi hyväksymisen omaavia henkilöitä, jotka tekevät työtä vain sivutoimenaan yksittäisissä tapahtumissa eikä heillä siten ole hyväksyntää hakiessaan välttämättä vielä lainkaan tiedossa, kenen palveluksessa he mahdollisesti tulevat toimimaan. Esitys saattaisi siltä osin rajata hyväksymien saamisen ulkopuolelle henkilöitä, joille järjestyksenvalvojana toimimisessa on kysymys vain satunnaisesta sivutoimesta. Tämä puolestaan saattaisi edelleen vähentää tapahtumanjärjestäjien saatavilla olevien järjestyksenvalvojahyväksynnän omaavien henkilöiden määrää.

Jos työnantajatietoa ei merkitä henkilön lupatodistukseen ja työnantajan vaihtaminen on hyväksynnän voimassaolon aikana mahdollista, valvonnan osalta haasteeksi tulee työnantajatiedon tallentaminen, käytettävyys ja sen ajantasaisuus. Niin kauan kuin työnantaja voi vaihtua tai työnantajien lukumäärä voi lisääntyä hyväksynnän hakuhetkellä ilmoitetusta tiedosta, on esimerkiksi luvan peruuttamisesta työnantajalle ilmoittamisen osalta edessä edelleen sama selvitystyö tosiasiallisesta senhetkisestä työnantajasta, koska aiemmin annettu tieto on voinut muuttua.

3.4 Omavalvonta

Turvallisuusalan elinkeinoluvan haltijan on hoidettava toimintaansa yksityisistä turvallisuuspalveluista annetun lain säännösten mukaisesti. Vaikka laissa ei tällä hetkellä ole edellytystä esimerkiksi kirjallisen omavalvontasuunnitelman laatimisesta edellä mainitun toiminnan lainmukaisuuden varmistamiseksi ja valvomiseksi elinkeinoluvan haltijan taholta, edellyttää lain säännösten täyttäminen lähtökohtaisesti omavalvonnallisen toiminnan olemassaoloa jossakin muodossa myös nykytilanteessa. Kirjallisen omavalvontasuunnitelman etuna on toimintamallien kokoaminen selkeästi yhteen, toi-

minnassa noudatettavien periaatteiden helpompi tiedoksi saattaminen työyhteisöön sekä niin toiminnanharjoittajien oman kuin myös viranomaisvalvonnan selkeämpi tukeminen. Ottaen huomioon, että omavalvonnallisten toimintojen tulisi edellä mainitusti olla väistämättä jossakin muotoa käytössä elinkeinonharjoittajien toiminnassa nykyhetkelläkin, ei niiden saattamista kirjalliseen muotoon voi pitää kohtuuttomana vaivana sillä saavutettaviin tavoitteisiin nähden.

Jotta elinkeinonharjoittajan toiminnan mallit, vaatimukset ja toimenpiteet tulevat kirjallisissa omavalvontasuunnitelmissa arvioitua riittävällä tasolla ja kattavuudella, olisi syytä pohtia yhtenäisen mallipohjan luomista viranomais- taholta ja velvoitetta suunnitelmiin kirjattujen seikkojen arviointiin.

Omavalvontasuunnitelman lähtökohtainen tarkoitus on tukea elinkeinonharjoittajan omaa toimintaa. On kuitenkin tärkeää, että mahdollisesti velvoitteeksi säädettävä toimintamalli otettaisiin myös viranomaisvalvonnan piiriin. Omavalvontasuunnitelman olemassaolon, ajantasaisuuden ja riittävän kattavuuden valvontaa voitaisiin suorittaa esimerkiksi turvallisuusalan elinkeinoluvan myöntämisen yhteydessä sekä elinkeinoluvanhaltijoiden toimipaikkatarkastusten yhteydessä.

3.5 Henkilöiden soveltuvuus

Laadukkaan yksityisen turvallisuusalan toiminnan yhtenä keskeisenä edellytyksenä on, että sen toimintaan osallistuvat vain alalle soveltuvat henkilöt. Henkilöiden soveltuvuus alalle tulisi pyrkiä mahdollisuuksien mukaan varmistamaan jo mahdollisimman varhaisessa vaiheessa. Työryhmän esitys opiskelijavalinnoista turvallisuusalan tutkintoihin pääsy- tai soveltuvuuskokeen kautta sekä edellytys SORA-lainsäädännön noudattamiseen ja riittävään tuntemukseen koulutuksen järjestäjien toimesta tukee omalta osaltaan tämän tavoitteen saavuttamista.

Poliisipäällikkö

Mikko Masalin

Ylikomisario

Markus Välimäki

Asiakirja on sähköisesti allekirjoitettu asianhallintajärjestelmässä. Poliisi 01.12.2023 klo 06:38. Allekirjoituksen oikeellisuuden voi todentaa kirjaa- mosta.

Tiedoksi

Poliisihallitus